

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De pestilente morbo. Caput XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

est paucos admodum in vrbe remanere eosque, vel ætate ex-
acta esse, vel tenera & immatura (quippe omnes, qui firma
fuere ætate & robusta, è medio sublatis erant) pro certo no-
uit illud miraculum à sancto martyre editum: & propterea
metu perculsus, admiratusque Christianorum fidem, do-
mum reuertitur: quem ferunt sub extremum ætatis tempus,
diuino regenerationis lauacro tinctum fuisse.

De pestilente morbo. Caput XXVIII.

IAM venio narraturus historiam nunquam antea memo-
riae proditam de morbo, qui quinquaginta duos annos
inter homines grassatus est, & ita inualuit, vt vniuersum
orbem terrarum depasceretur. Nam biennio post Antio-
chiam à Persis captam, pestifer morbus in eam inualisse di-
citur, in nonnullis rebus ei, qui à Thucidide describitur
per similes, in alijs quibusdam, ab eo multum discrepat: ini-
tium cœpit in Aethiopia, sicut & ille, qui à Thucydide
commemoratur, orbemque terrarum vniuersum, deinceps
peragravit: neque quisquam mortalium fuit, qui eius effu-
gerit contagionem. Ac nonnullas vrbes vsque eo oppri-
mebat, quoad eas omnibus suis habitatoribus orbasset:
cũ alijs autem, quas fortè occupauit, lenius egit & mitius.
Neque certo definitoque tempore grassari cœpit, neque
rursus cum grassaretur, simili ratione & modo desijt: quip-
pe nonnulla loca ineunte hyeme, alia sub finem veris, me-
dia æstate quadam, alia autumnò progrediente occupa-
uit: & quibusdam in locis cum partem vrbis attigisset, reli-
quas deseruit. Ac non raro licebat videre in ciuitate mor-
bo illo laborante, quasdam familias prorsus extinctas: in-
terdum verò vna & altera familia interempta, reliquam
vrbem integram incolumenque mansisse. Quinetiam fa-
milie, quæ integræ manserunt, sicut accurata obseruatio-
ne comperimus, sequenti anno solæ morbo vexabantur.

Atque quod est omnium maximè mirandum, si qui fortè
vrbes infectas incolentes ad alia loca, quæ morbus mini-
me inuaserat, demigrarent, illi soli morbo opprimebantur,
licet ex ciuitatibus infectis ad alias integras se, quò vitæ
consulerent, transtulissent. Atque hæc quidem calamitas

ἀμοιβή
δόν.

ratis circularum conuersionibus, quos *ἑπιπεμῆστας* vocant, saepe tum in vrbes, tum in alia loca peruasit: sed tamen maxima omnium pernicies secundo anno circuli, qui spatium quindecim annorum complectitur, in homines perlapsa est: adeo vt me, qui ista literis prodo (placet enim ea etiam historiae attexere, vt res, quarum alia alijs appositae conueniunt, coniungam) me inquam dum scholas adhuc frequentarem, in initio huius contagionis abscessus illi, qui in inguine nasci solent, occuparent. Accidit quoque, vt morbo isto varijs grassante modis, tum complures ex liberis meis, tum coniugem, tum permultos cognatos partim in vrbe, partim in agris degentes amitterem, prout circuli *ἑπιπεμῆσεων* calamitates istas mihi distribuerant. Cum autem ista scriberem, quinquagesimo octauo anno scilicet aetatis, non biennio antea, morbus iste quater Antiochia occupauerat: ac cum iam quartum ad initio circulus dilapsus esset, praeter liberos, quos supra posui, filiam praeterea & nepotem perdidit. Morbus vero iste, ex varijs morborum generibus compositus fuit. Nam in nonnullis hominibus a capite primum exorsus, oculos cruentos, vultumque tumidum reddidit: deinde in guttur delapsus est, & quemcunque occupat, e medio sustulit. Alijs fluxus alui contigit: quibusdam abscessus in inguine exorti, indeque febres in primis ardentes, adeo vt biduo, ad summum triduo mortem obirent, perinde tum animo, tum corpore affecti, atque illi, quibus nihil mali accidisset. Alij de mentis statu deturbati, vitam edidere: quinetiam carbunculi e carne erumpentes multos extinxerunt. Euenit etiam interdum vt qui semel atque iterum hoc morbo correpti, euasissent, rursus eodem oppessi, interiret. Quod autem ad rationem morbi contrahendi attinet, ea sane tam varia fuit, vt nulla possit oratione explicari. Nam alij solum vna versando, pariterque vitam degendo fuere infecti. Alij tangendo duntaxat, & in eandem domum ingrediendo: alij in foro: non pauci, qui ex vrbe contagione infectis fugientes, integri manebant, sanis & valentibus morbum impertierunt. Alij qui cum aegrotantibus versabantur, & non modo aegros, sed etiam mortuos attingebant, non omnino in morbum inciderunt. Alij, quibus tamen si propter li-
bero-

ΕΟΥΣΩ
RES.

berorum, aut necessariorum iteritum, in optatis fuit, morte occumbere, & maximè ob hanc causam se aegrotantibus admiscuere, tamen perinde ac si morbus eorum aduersaretur voluntati, neutiquam eo occupati sunt. Morbus autem, ut ante à me dictum est, totum orbem terrarum iam ad spatium quinquaginta duorum annorum depastus est, omnesque morbos, qui vnquam extitissent, longè superauit. Philostratus autem demiratur pestem quæ sua ætate vixit, ad quindecim annos continuatam esse. Verùm quæ futura sunt hominibus incerta sunt & incognita, eoque voluntur, quo Deo, qui & causas rerum, & quorsum tendant, cognoscit, visum est. At iam eo redeamus, vnde deflexit oratio, & cæteras res gestas Iustiniani deinceps persequamur.

De inexplebili Iustiniani pecuniæ cupiditate.

Caput XXIX.

IN Iustiniano verò tam inexplebilis fuit pecuniæ cupiditas, & tam turpis atque adeo absurda rerum alienarum appetitio, ut omnia subiectorum bona his, qui magistratus administrabant, qui tributa colligebant, qui nulla de causa insidias hominibus struere volebant, ob auri amorem vendiderit. Complures, imò verò innumerabiles, qui multa bona possidebant, causa falsa commentitiaque conficta, omnibus fortunis muçtauit. Quòd si quæ meretrix oculis cupiditatis ad alicuius bona adijciens, consuetudinem se vllam cum eo vel coniunctionem habuisse simularet, statim omnia iura ac leges, modò Iustinianum turpis lucri socium constitueret, eius causa euersæ iacuerunt, facultatesque omnes illius, qui falso in crimè adductus erat, fuerunt in eius domum translatae. Erat porro tam largus in pecunia eroganda, uti multa sancta & magnifica templa in multis locis extrueret, aliaque sacra ædificia, quibus tum viri, tum mulieres & ætate tenera, & exacta, tum, qui varijs morbis vexabantur, sedulo accurarentur, ædificaret, magnamque seorsum colligeret à suis pecuniarum vim, vnde ista perficerentur: alia denique infinita exequeretur opera, quæ sane pia Deoque accepta essent, si modò vel ille, vel alij, qui talia moluntur,

Philostratus diu ante hunc morbum vixit, & ei propterea fuit incognitus. Idcirco magis miratur pestem illam sui temporis, quod si hunc morbum vidisset, non fuisset eam pestem tanto opere miratus. Sed quæ futura sunt, cuique incognita sunt.